

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

<http://prolife.cz>

5 / 2005

2	Zprávy
3	Výběr z činnosti HPŽ ČR
4	Petice proti pokusům na lidských embryích
6	Biskupové o výzkumu na embryonálních buňkách
7	Význam obrany života
9	Umělé oplození z pohledu politika
12	Matce, která byla zbavena viny
13	Poradna pro ženy v tísní
14	Jaké dopisy politici čtou?
15	Nabídka pomoci
16	Modlitební setkání

Vážení přátelé,

děkujeme všem za pomoc a veškerou podporu! Zvláště děkujeme těm z Vás, kteří jste pomáhali s organizováním petice proti pokusům na lidských embryích a proti legalizaci potratové pilulky RU-486. Díky Vám se podařilo sehnat přes padesát tisíc podpisů v neuvěřitelně krátké době tří měsíců!

Děkujeme všem za vytrvalou pomoc s distribucí materiálů, za modlitby, za dopisy do médií — za veškerou snahu o změnu kultury v naší zemi.

Zvláště děkujeme všem, kteří kontaktují politiky a snaží se, aby lhostejnost nezvítězila. Zde se bohužel stále jedná spíše o jednotlivce. Jeden z Vás napsal: „*Posílal jsem s Vaší pomocí poslancům dopis s názorem k nově projednávaným zákonům. Ani bych nevěřil, kolik bude ohlasů. Skoro začínám věřit, že to má i smysl sem tam napsat našim zastupitelům, než na ně pouze nadávat. R. K.*“ Kéž je to povzbuzením i pro další z Vás, že to, co dnes nejvíce škodí, je mlčení. Mnoho lidí se dnes vzdává před bojem a ani si neuvědomují, že hřeší proti naději.

Opozice naše společné úsilí vidí jinak. Jedna z jejích předních představitelk nedávno uvedla: „*I když je Hnutí pro život na legislativním poli (prozatím) neúspěšné, slaví úspěch v prosazování a pozvolné sedimentaci svých názorů a principů ve veřejné, mediální a politické aréně. ... Díky sociálnímu dialogu ve společnosti, soutěži jednotlivých diskurzů a působení sociálních podmínek však můžeme žít ve společnosti, kde bude dominujícím diskurz pro život.*“

Snad Vám dodá naději a povzbudí přiložená publikace člena HPŽ ČR a poslance Jiřího Karase. Na stránkách knihy nazvané *Krásný život pod psa* se věnuje nejen tomu, co prožil, ale i velmi otevřeně odpovídá na otázky týkající lidského života, lidské důstojnosti a současného zápasu kultury života a smrti.

Hnutí Pro život ČR

Zprávy

Poslanecká sněmovna odmítla legalizovat prostituci

Poslanci odmítli vypovězení mezinárodní úmluvy, která zavazuje stát *bojovat proti obchodu s lidmi a kořistění z prostituce*. Bez vypovězení této mezinárodní úmluvy není možné přijmout vládní návrh zákona legalizující prostituci. Díky dlouhodobému úsilí klubu KDU-ČSL došlo k odmítnutí velkou většinou poslanců. Poslanec Jiří Karas se po jednání vyjádřil, že probíhají jednání o poslaneckém návrhu zákona, který by prostituci a její nabízení účinně postavil mimo zákon.

HPŽ ČR

Nebezpečí RU-486 v ČR zažehnáno

Více jak 50 tisíc podpisů pod petici vyjadřující se (nejen k pokusům na lidských embryích) k záměru některých gynekologů uvést na český trh potravní přípravek RU-486 zastavilo další „diskusi“ na toto téma. Farmaceutický průmysl zřejmě zjistil, že lidé ještě nejsou natolik lhostejní, aby byl přípravek bez rizika do ČR uveden. Přípravek RU-486 je určen k usmrcení počatého dítěte do 7. týdne těhotenství. Přípravek by především pomohl lékařům k uklidnění svědomí, neboť vlastní usmrcení dítěte by již neprováděli sami ale matka a oni by pouze ženy „vyčistili“.

HPŽ ČR

Světový summit OSN

Na zářijovém summitu OSN byl pro-

jednáván dokument *Millenium Development Goals*, jehož cílem je snížit chudobu ve světě. V rámci jednání se podařilo zabránit tomu, aby v dokumentu zůstal navržený odkaz na „sexuální a reprodukční práva“, který by zavazoval státy tato práva zabezpečit. Odpor proti zneužívání rozvojového programu OSN na vnučování potratů ve světě vyjádřilo přes 700 organizací z celého světa.

C-FAM

Evropský parlament o homosexuálních „manželstvích“

V červnu přijal Evropský parlament zprávu o ochraně menšin a antidiskriminaci v EU, která požaduje, aby „sňatky“ osob stejného pohlaví, které jsou legální v některých zemích EU, byly uznávané ve všech zemích EU. Zpráva také naznačuje, že Evropský parlament považuje náboženskou svobodu za zdroj diskriminace a homofobie.

LifeSite News

Odmítnutí podpory Populačního fondu OSN

Spojené státy už čtvrtým rokem odmítly přispět Populačnímu fondu OSN a to i přes prohlášení fondu, že nemá nic společného s nucenými potraty v Čínské lidové republice. Populační fond tak přišel o příspěvek ve výši 34 mil. dolarů. Spojené státy místo toho podpořili Americkou agenturu pro mezinárodní rozvoj (USAID) částkou 25 mil. dolarů.

LifeSite News

Lidská embrya na pokusy

Profesor Ian Wilmut, který naklonoval ovci Dolly, se vyjádřil, že používání lidským embryím pro výzkumné účely je etičtější než používání zvířat. Prof. Wilmut, který žádá o udělení licence pro pokusy na lidských embryích, tvrdí, že používání lidských embryonálních buněk je oprávněné proto, že by se zachránilo „potenciálně tisíce zvířat“.

SPUC, BBC News

Úmrtnost žen při umělých potratech

Studie *Národního výzkumného a rozvojového centra* ve Finsku zjistila, že úmrtnost žen při potratu je třikrát vyšší než při porodu. V minulosti se naopak předpokládalo, že úmrtnost žen při porodu je šestkrát vyšší než při potratu. Původní odhady vycházely hlavně z úmrtních listů nebo jiných veřejných záznamů. Zmiňovaná studie však vzala v úvahu i zdravotní dokumentaci, kde lze lépe zjistit vztah mezi potratem a smrtí.

Elliot Institute

Výběr z činnosti Hnutí Pro život ČR

květen – srpen

Vydání brožurky o sv. Janě Berettě Molle a nových letáků *Rychlá řešení dlouho bolí* a *Vy-možnost svobodného světa*, zprovoznění monitoringu médií a zahájení pravidelného rozesílání rešerší spolupracovníkům, účast na NGO Market v Praze, odborná příprava z oblasti homosexuality pro poslance Jiřího Karase na pořad ČT *Uvolněte se, prosím*, připomínkování a příprava pozměňovacích návrhů nového trestního zákoníku, odborná spolupráce na přípravě návrhu zákona týkajícího se lidské důstojnosti od početí do přirozené smrti (zákon prozatím projednává klub KDU-ČSL), příprava informační kampaně na rok 2006, koordinace trestních oznámení na časopis *Reflex* za pornografii na titulní straně, zahájení příprav pro zprovoznění telefonické linky pomoci, přednášková činnost, distribuce materiálů, modlitby před porodnicemi

září – říjen

Zprovoznění serveru <http://zakony.prolife.cz> monitorujícího činnost Poslanecké sněmovny, překlad a příprava na vydání knihy *Unaborted Socrates*, organizace petice proti RU-486 a pokusům na lidských embryích, spolupráce na návrhu zákona týkajícího se výhrady svědomí, odborná spolupráce na publikaci *Krásný život pod psa*, vytváření podkladů pro mediální výstupy na témata prostituce, registrované partnerství, pokusy na lidských embryích a oblasti dotýkající se rodinné problematiky, koordinace zasílání dopisů zákonodárcům, lobbying proti záměru vlády legalizovat prostituci, zahájení připomínkování připravovaného občanského zákoníku, dotisk informačních materiálů, příprava pojízdného billboardu, příprava informační kampaně na rok 2006, zahájení proškolení dobrovolníků telefonické linky pomoci, přednášková činnost, distribuce materiálů, modlitby před porodnicemi

Petice proti pokusům na lidských embryích

V srpnu t.r. byla zahájena petiční akce proti pokusům, které se týkají legalizace potratového preparátu RU-486 a proti právě zveřejněnému záměru vlády legalizovat pokusy na lidských embryích. Během necelých tří měsíců se podařilo do Poslanecké sněmovny doručit přes 50 tisíc podpisů.

Petici osobně podpořil brněnský diecézní biskup Mons. Vojtěch Cikrle a velmi brzy se k němu přidala většina ostatních biskupů a šíření petice tak velmi pomohli.

RU-486 petice zastavila

Díky tomuto poměrně masivnímu zájmu veřejnosti se zdařilo zastavit tlaky na legalizaci potratového prostředku RU-486. Kopie petičních archů byly zaslány *Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv*, který by přípravek případně uvolnil. Další kopie archů byla zaslána na Ministerstvo zdravotnictví a poslední kopie bude zaslána výrobci.

Díky všem, kteří k petici jakýmkoliv způsobem přispěli a paleta nabídky kultury smrti se tak nerozšířila o tuto možnost!

Pokusy na embryích — zápas pokračuje

Oproti úspěchu s potratovým prostředkem RU-486 se projednávání návrhu zákona o pokusech na lidských embryích zastavit nepodařilo.

Petiční výbor vyšel vstříc a před hlasováním prostřednictvím poslance Ja-

roslava Lobkowicze informoval všechny poslance o textu petice a počtech podpisů. Poslance to však zřejmě k zamýšlení nepřivedlo. I přes světlé výjimky z ostatních politických stran to byla pouze KDU-ČSL, která se jednoznačně postavila proti tomuto zrušnému návrhu zákona.

Návrh byl tak propuštěn do druhého čtení, kde se bude rozhodovat o jeho podobě, a pak do třetího čtení, kde by mohl být případně zamítnut.

Podrobný přehled o tom, jak který poslanec hlasoval, lze najít na serveru <http://zakony.prolife.cz>, případně jej zájemcům rádi zašleme.

V současné době je nutné, aby co nejvíce lidí obětovalo trochu svého času a napsalo k tomuto tématu poslancům svůj názor. Ač se to nezdá, každý dopis má na rozhodování a budoucí jednání poslanců nesmírný vliv.

Radim Ucháč

Ukázky z rozpravy v PSP ČR

JUDr. Ing. Jiří Karas, člen HPŽ ČR

[...] Všichni víme, že to, co zde Ministerstvo školství předkládá, znamená požehnání pokusům na živých lidských tvorech. To, že je zákon opentlen mnoha frázemi, které mají utišit naše svědomí, znamená, že si i předkladatelé uvědomují zlo, které chtějí, abychom jim posvětili.

Rád bych ale zdůraznil, že hlasování u tohoto zákona není jednotlivým a odděleným hlasováním bez dalších dopadů. Pokusy na embryích to není jediná otázka. Ptejte se. Kam to půjde dál? Všichni, jak zde sedíme, víme, že debaty na tato témata nekončí, ale spíše narůstají. Touha některých po manipulaci s lidským životem neustále roste. Dnes ale máme hlasovat o tom, jak nejlépe surovinu, neboli živá lidská embrya, co neefektivněji využít, než je zničíme. Kulturní národy problémy tohoto druhu chápaly vždy jako kanibalismus.

Rád bych připomněl, že dodnes se žádné embryonální kmenové buňky v lékařství nevyužívají na rozdíl od tělních kmenových buněk, které se využívají již běžně. To je ovšem ve sdělovacích prostředcích tabu. Ale i kdyby to bylo efektivní, opravdu můžeme s člověkem dělat cokoliv v jakékoliv fázi jeho existence? Opravdu nesmí mít výzkum žádné hranice? Ruský spisovatel Dostojevskij už před 125 lety varoval: Bez Boha je dovoleno vše. Já dodávám, že právě my jsme toho svědky.

To je ten důvod, o kterém jsem mluvil na začátku. Zákon o pokusech na lidských embryích není samostatnou otázkou. Správnou otázkou je, kam to vede. Mluví se o euthanázii, stejně jako se před více než 60 lety mluvilo v hitlerovském Německu. Mluví se o kvalitě života starých lidí. Opět stejně jako v Německu. Papež to nazval kulturou smrti, kulturou, kde receptem na všechny obtíže a problémy je smrt – smrt embryí jako objektu pokusů, smrt nechtěných dětí, smrt nechtěných starých lidí, smrt nemocných, smrt obtížných. Budeme-li

touto cestou pokračovat, skončí to smrtí celé naší společnosti.

Dámy a pánové, jsme jako ve starém Římě. Naše hlasování je hlasováním o životě a smrti. Navrhuji proto zamítnutí tohoto návrhu zákona a prosím všechny bez ohledu na stranickou příslušnost, aby se opravdu zamysleli nad tím, zda si chtějí zatížit svědomí a naslouchat několika vědcům toužícím po slávě, nebo zdravému rozumu.

Ing. Ludvík Hovorka

[...] Když jsem si přečetl tento zákon, napadlo mě, že v § 2 je uvedeno, že výzkumem na embryonálních kmenových buňkách se rozumí systematická tvůrčí činnost. Chtěl bych se zeptat: co je tvůrčího na tom, když lidský zárodek při výzkumu je zahuben? [...]

K získávání lidských embryonálních buněk pro výzkumné účely lze použít jen „nadbytečná“ lidská embrya, která jsou starší než 7 dnů. Chci se zeptat paní ministryně, proč je zde stanovena lhůta právě 7 dnů, a ne například 3 dny, 14 dní nebo měsíc? [...]

Domnívám se, že nelze eticky vyřešit to, co je neetické. Přimlouvám se za zamítnutí tohoto zákona a připojuji se k tomuto návrhu.

Místopředseda PSP ČR Ing. Jan Kasal:

[...] Další fakt je, že někteří říkají, že embryo není člověk, že se jedná jenom o shluk buněk; je bytostí, ale není osobou, tou se teprve stává. Embryo je skutečně shluk buněk, ale nelze říci, že embryo není nic víc než shluk buněk. Přírodní vědy zkoumají měřitelné jevy. Pro přírodního vědce je skuteč-

ně embryo pouhým shlukem buněk, ale přírodní vědy nezkoumají celou podstatu věci. [...] Nakonec ani já nebo ani vy svým způsobem nejste nic víc než shlukem buněk, a přesto si troufnu tvrdit, že nejsme jenom shlukem buněk. Vývoj člověka je kontinuální a dělení na zárodečném procesu na části zygota, embryo, plod je do značné míry umělé, a zastánci odstupňované ochrany embrya dluží odpověď, kdy podle jejich názoru nastává ono „už ano“ a jak se liší od toho „ještě ne“. A protože nevíme přesně jak a možná to ani nikdy vědět nebudeme,

je třeba být velmi opatrný v manipulacích s počátkem lidského života, a bráníme-li pokusy na embryích, stojíme na straně bezpečnosti. [...]

Embryo má potenciál stát se dospělým člověkem. Musí s ním být takto nakládáno, a cokoliv brání v realizaci tohoto potenciálu, je morálně neospravedlnitelné. Zatím se ještě všichni shodují na tom, že je nemorální zabít jednoho člověka pro záchranu druhého člověka. Rozebrání embrya na náhradní díly se v této perspektivě jeví jako morálně neospravedlnitelné. [...]

Prohlášení biskupů k výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách

Vyjadřujeme vážné znepokojení nad vývojem současně projednávaného vládního návrhu zákona o výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách. Již počátkem tohoto roku jsme ve svém prohlášení upozorňovali, že „žádná lidská bytost a tedy ani lidský zárodek se nesmí stát prostředkem pro dosažení prospěchu druhých“.

Přestože lidské poznání v oblasti lékařské vědy je nesmírně cennou hodnotou, není hodnotou nejvyšší, a má proto své hranice, neboť jeho úkolem je sloužit lidstvu. Obracíme se proto na vědecké pracovníky, aby své úsilí zaměřili především na výzkum dospělých kmenových buněk, který již v současné době přináší výsledky v oblasti léčby, a zanechali cesty, při níž by nezbytnou součástí jejich vědecké lékařské práce bylo ničení lidských bytostí.

Jsmo velmi vděční všem zákonodárcům, kteří při své práci pamatují na důstojnost a nedotknutelnost lidského života od jeho početí do přirozené smrti. Zároveň apelujeme na svědomí těch zákonodárců, kteří doposud legalizaci pokusů na lidských embryích podporovali, aby znovu zvážili závažnost věci dotýkající se lidského života, aby si uvědomili osobní zodpovědnost před svrchovaným Pánem života a svůj velký vliv na tvorbu veřejného mínění.

Vyzýváme všechny občany dobré vůle bez ohledu na jejich vyznání, aby se hlouběji zajímali o práci svých zvolených zástupců i v průběhu jejich volebního období a připomínali jim jejich mravní povinnosti. Stejně jako papež Benedikt XVI. při nedávném projevu k německým poslancům, i my celou společnost naléhavě varujeme: „Vědecký vývoj může být jak požehnáním, tak i zkárou.“

Čeští a moravští katoličtí biskupové, 9. listopadu 2005

Význam obrany života

Biskup Clemens von Galen, blahorečený 9. října 2005, vynikl statečností, s jakou dokázal veřejně pranýřovat praktiky nacistů v době války v Německu. Byl však i velmi prozíravý. Když proniklo mezi lidi, že stát organizuje zabíjení duševně postižených, pochopil, že nejde zdaleka jen o ně. A tak řekl z kazatelny mimo jiné: „*Stanoví-li se zásada, že je dovoleno zabíjet neproduktivní lidi, pak běda nám všem... Pak si nikdo z nás nebude jist životem. Běda lidem, běda našemu národu, jestliže hodlá svatý Boží příkaz Nezabiješ nejen překročit, ale i strpět jeho beztrestnost...*“

Tímto způsobem musíme uvažovat, chceme-li správně pochopit význam boje za spravedlnost v oblasti zacházení s lidským životem. Vztah společnosti k hodnotám se totiž neustále mění — buď k lepšímu, nebo k horšímu. Je proto chybou vidět odděleně jednotlivé kroky tohoto procesu. Například otázka, zda zabíjet mimořádně těžce trpící, nám může sama o sobě připadat málo významná. Jenomže taková věc je jen začátkem hromadného zabíjení nemocných, postižených, ale i jinak nepohodlných osob. Tak i beztrestnost potratů byla kdysi zaváděna jen pro výjimečné případy...

Legální potrat vymysleli ruští bolševici a zavedli jej v roce 1920. V 50. letech minulého století tak učinily další komunistické země (ČSR v roce 1957), v letech 60. a 70. pak teprve i Západ. Toto zlo se však šíří nejen geograficky. V Rusku dnes připadá na jednu ženu 7 násilných

potratů. V USA je dovoleno zabíjet děti až do narození, v Číně i poté.

U nás se koncem 80. let minulého století počet úmyslně potracených dětí vyrovnal počtu narozených. V poslední době se v ČR situace zlehčuje poukazem na klesající počet potratů. Tento na první pohled pozitivní jev má svou příčinu mj. v šíření hormonální antikoncepce, která má abortivní účinky. Zabíjení počatých dětí tedy zřejmě spíše narůstá, byť ve skrytějších formách. A vedle toho se šíří jiné nehumánní praktiky, jako je výroba lidských zárodků mimotělním oplodněním, různé manipulace s nimi a jejich ničení.

Lidské životy jsou již ohroženy jakoby z obou stran — na svém počátku i na konci. Má to svou logiku: Smí-li se zabíjet zdravé děti, proč ne lidé staří a nemocní. Co je státem dovoleno, to je přirozeně lidmi vnímáno jako přijatelné a prospěšné. Běda lidem...

To s sebou nese i mnoho jiných podob bezpráví. Mluví se o „svobodě volby“ pro všechny jako o nějakém ideálu, ale to je jen iluze. Ve skutečnosti jsou jen dvě možnosti: Buď se podporuje dobro a potírá zlo, nebo naopak.

Tak například důsledkem snadné dostupnosti potratu je velká nesvoboda matek, jež chtějí svým dětem život zachovat. Všelijaké formy nátlaku, ba přímo donucování k potratu jsou dnes něčím zcela běžným, a to jak ze strany partnerů, rodičů či jiných osob z matčina okolí, tak i ze strany lékařů. A vše-

lijaké vyhrožování, výčitky nebo přinejmenším strašení kvůli sebemenšímu podezření, že by v souvislosti s těhotenstvím mohly nastat jakékoli potíže, zná již nejspíš většina matek. Toto by se nemohlo dít, kdyby nebyla možnost posílat matky jednoduše na potrat. Kromě toho jsme všichni nuceni toto zabíjení spolufinancovat. Kde je tedy naše „svobodná volba“?

Beztrestnost potratu vyvolává praxi, která zase vede k převrácenému smýšlení lidí. Donošení dítěte bývá vnímáno jako projev nezodpovědnosti, nikoli však jeho usmrcení na pouhé přání. To se pak nutně promítá do mravní úrovně celých národů. Když se smíme tak bezcitně chovat k malým dětem, proč ne k sobě navzájem?

A ani v této široké sféře nemůže být nějaká maximální svoboda pro jedny i druhé. Například podporování homosexuality s sebou nese utiskování těch, kdo si dovolí vyjádřit opačný názor. Jak mohou ti, kdo toto působí, vést společnost k lepší mravní úrovni? Jsme tedy svědky všeobecné rezignace na skutečnou výchovu mladé generace i celé společnosti.

Naší křesťanskou povinností není jen konat nějaké dobro, někomu pomáhat, ale také správně si určit priority naší angažovanosti. Naše možnosti jsou omezené, proto bychom se měli věnovat především tomu, co je nejvíc potřebné (aniž bychom tím jakkoli podceňovali pomoc různě postiženým a ohroženým jednotlivcům v jiných oblastech života). Čím víc kdo trpí, čím větší nebezpečí někomu hrozí, tím víc potřebuje pomoc. A dnes není nikdo tolik ohrožen,

nikdo netrpí tak často, jako nenarozené děti. Čím větší zlo, tím víc je třeba mu čelit. Ale nejen jaksi ze zásady. Každé větší zlo dává průchod zlům menším. A není větší zlo ve společnosti než vraždění malých dětí ve velkém počtu. Něco takového blokuje jakoukoliv duchovní a mravní obrodu celého národa. Je třeba si také uvědomit, že nejen samotné zabíjení, ale i zákon, který toto dovoluje a nemocnicím to ukládá za povinnost, je sám o sobě těžce nemravný a společensky nesmírně škodlivý.

Obrana lidského života, jak se o ni snaží hnutí pro život v mnoha zemích, je proto v současnosti tou nejdůležitější aktivitou. To nepřímou potvrzuje i mimořádně silný odpor, na jaký zde narážíme u politiků, novinářů i běžných lidí. Jako by tušili, že právě zde je cosi zásadního, že kdyby se prosadila náprava v této věci, muselo by to pro ně znamenat omezení jejich nevázanosti a podstatnou změnu životního stylu. I když se nám něco takového samozřejmě hned tak nepodaří, přesto má již nyní nesmírný význam upozorňovat právě na toto zlo, neboť se tím zachraňují lidské životy. Čím víc se totiž šíří mezi lidmi pravda o umělých potratech, tím víc matek si takového „řešení“ rozmyslí.

Běžní lidé si nechtějí připustit velikost současného zla, raději na to ani nemyslí a zabývají se jinými věcmi. Tak se zlo dál šíří. Běda národům... Ale my křesťané si můžeme dovolit vidět věci tak, jak skutečně jsou, postavit se zlu čelem. Nám dává Bůh radost ze své lásky, naděje do budoucna a tím i trpělivost a sílu k boji.

Vít Cigánek

Umělé oplození z pohledu politika

*Dokončení rozhovoru s JUDr. Ing. Jiřím Karasem, poslancem
KDU-ČSL, tentokrát na téma umělého oplození*

V naší společnosti máme dnes výrazné procento manželů, kteří děti mít nemohou. Léčbu neplodnosti v centrech asistované reprodukce přitom nedoporučujete. Nejste tady v rozporu?

Chápu, že lidé touží po dětech a že je velkou bolestí, pokud je nemohou počít přirozenou cestou. Proto nejsem proti léčbě neplodnosti. Co si ale pod tímto označením lze představit? Pokud se léčbou rozumí, že se odstraní nějaká zdravotní překážka a manželé pak mohou mít přirozeným způsobem děti, bylo by nesmyslné se proti tomu stavět. Právě naopak!

Něco jiného ovšem je, pokud se „léčbou“ rozumí, že se zdraví manželů nezlepší, ale pouze jim lékaři uměle „vyrobí“ několik potomků. To nemá nic společného s léčením.

Není to spor o slovíčka?

Dnes celosvětově probíhá kulturní spor o slova. Existují skupiny, které chtějí zkreslenými názvy měnit pohled lidí na svět. Pokud se reprodukčním zdravím myslí zabíjení dětí v lůně matky, léčbou neplodnosti se chápe umělá výroba lidí a plánováním rodiny se myslí odmítání dětí, tak je ve společnosti cosi nezdravého. Už George Orwell ve svém slavném románu 1984 naznačoval, že ten, kdo se zmocňuje jazyka, se zmocňuje myšlení lidí. Dnes jsme takto všichni

postupně manipulováni.

I přesto, proč je špatné, pomůže-li odborník lidem k tomu, aby měli děti?

Opakuji, že účel by nikdy neměl světit prostředky. Pokud nemohu mít děti přirozenou cestou, měl bych je mít tak, abych nikomu neublížil. Půjdu-li a dítě někde ukradnu, tak i přesto, že mám vznešený cíl dát dítěti svou lásku a domov, je prostředek k jeho nabytí zvrácený a škodlivý. Podobně pokud toužím mít vlastní dítě a vychovat je, a provedu

to způsobem, při němž je několik mých vlastních potomků usmrceno, tak se děje cosi nedobrého.

Narážíte zřejmě na to, že při umělém oplození dochází k odumírání embryí vložených do těla matky. Není to ale přirozený proces, kde silnější přežijí?

Mám na mysli už to, že se na počátku vyrobí deset až dvanáct embryí, která se pozorují, a lékař podle toho, jak se mu zlíbí, některá zničí, jiná ponechá. To ale nejsou nějaká embrya, jsou to lidská embrya, živé bytosti. A když lékař usoudí, vloží dvě či tři do těla matky a čeká, zda některé z nich přežije. Ostatní se zmrazí. Zdá se vám tohle jednání důstojné člověka?

Víte, jak vypadá embryo? Co má s námi společného?

Jsmo opět u základní otázky: Kdy začíná lidský život? Pokud v okamžiku početí, tak nezbyvá, než to respektovat.

Vaše největší výhrada pramení z likvidace embryí v rámci umělého oplození ve zkumavce. Jsou zde, podle vás, ještě nějaká jiná úskalí?

Dalším neméně vážným problémem paradoxně je, když se „uchytí“ všechna vložená embrya. Tělo ženy nebylo stvořeno k vícečetným těhotenstvím, a tak dvojčata a trojčata jsou vždy rizikem. A zde přichází další potíže. Pokud přežijí všechny tři plody, lékař se obrátí na matku s tím, že je třeba jedno z těchto tří dětí usmrtit, protože vzniká riziko, že může potratit všechny. Nechtěl bych být nikdy v roli ženy, která se má rozhodnout, zda nechat všechny své tři vytou-

žené děti žít a riskovat spontánní potrat, nebo dát souhlas k redukci plodů — a tedy usmrcení jednoho z nich. Tomu je pak injekční stříkačkou píchnut do srdce chlorid draselný.

To zní jako hrůzostrašné sci-fi.

Ano, a také to tak hrůzostrašné je, i když se to na první pohled jeví jako vznešené jednání ze strany odborníka.

Myslíte, že lékaři provádějí umělé oplození proto, aby si vydělali?

Doufám, že ne. Ale za tři cykly hrazené pojišťovnou získá zdravotnické zařízení téměř sto tisíc korun. Nad to platí rodiče další částky za zmrazení embryí a doprovodné služby. Někteří gynekologové mi říkají, že se jejich kolegové už ani moc nenamáhají s odhalováním příčin neplodnosti, je totiž jednodušší a výhodnější poslat manželský pár na umělé oplození.

Slyšel jsem ve sdělovacích prostředcích, že řada rodičů podstupuje umělé oplození proto, aby měla zdravé a po všech stránkách dokonalé dítě. Co si o tom myslíte?

Nic není vzdálenější pravdě, než že tyto děti musí být zdravější než ty, které jsou počaté přirozenou cestou. Ono je to i logické, protože při přirozeném procesu pouze ta nejživotaschopnější spermie z několika miliard oplodní vajíčko. Jedním z moderních tabu jsou dnes děti z umělého oplození, u nichž nebylo možné včas rozeznat nemoci — hluchota, slepota atp. Ty pak často končí v dětských domovech, jak mi prozradil jeden sociální pediatr.

Existuje nějaký registr dětí uměle počatých, v němž by bylo možné zjistit, kolik procent dětí je zdravotně a kolik má zdravotní problémy?

Neexistuje. Ověřoval jsem si to a dověděl jsem se, že by to prý byla diskriminace a že to jsou děti stejně hodnotné jako kterékoliv jiné. Za to, jak byly počaty, samozřejmě nemohou. V podstatě je to však pokus na živých lidech a my nevíme, do jaké míry to ubližuje právě těm dětem, které jsou tímto způsobem počaty. Existuje sice nějaká statistika o úspěšnosti této metody, ale co se stane s narozenými dětmi za rok, za deset, za třicet let, o tom nic nevíme.

Případné vážné nemoci by se projevíly ihned?

Jak které. Co třeba děti, které prošly v rané fázi vývoje zmrazením. Víme, že každá buňka, která je zmrazena, je více či méně poškozena. Například donedávna jsme neuměli zmrazit neoplozená ženská vajíčka. A zde zmrazíme v podstatě lidskou bytost a nevíme, jaký to bude mít vliv například ve 40 letech jejího věku. Když doma zmrazím chléb a zase ho rozmrazím, tak druhý den bude chutnat, jako by byl týden starý. Může se vám takový příklad zdát velmi odtažitý, ale já mám obavy z každé metody, která nebyla prověřena do všech důsledků.

Proč je umělé oplození tak populární?

Člověka vždycky svádí hrát si na osud. Vědce láká být u objevu první. Rodiče a novináři vidí krásné dítě a na případné následky raději nemyslí.

Dnes je však už běžná procedura...

Proces umělého oplození je ideální zdroj „nepotřebných“ lidských embryí. Pokud by tato metoda neexistovala, vědci by neměli přístup k embryím. Společnost by jim v tom zabránila, a tak by ani neprobíhaly pokusy s embryonálními buňkami, s klonováním atd.

Nepřispívá to vše zároveň ale i k pokroku vědy?

Totéž byste mohl tvrdit o lékařích provádějících pokusy na lidech za Třetí říše. A to nebyli jen tak obyčejní doktoři. Do nacistického vědeckého programu se zapojili přední profesori nejlepších univerzit v Německu. Na počátku jen mírně slevili z morálky a nakonec to skončilo u neuvěřitelných zločinů na bezbranných lidech.

Myslíte, že umělé oplození a podobné moderní technologie lidem více pomáhají, nebo škodí?

Krátkodobě zdánlivě pomáhají, ale dlouhodobě škodí. V každém případě degradují člověka na biologický materiál, a to vždy končí špatně.

V souvislosti s umělým oplozováním bychom se ale měli ptát na osudy dětí v dětských domovech, které čekají na naši lásku a nový domov. Ono totiž nejde jen o to mít za každou cenu vlastní dítě, když kolem nás čeká na rodiče tolik už narozených dětí. Není to trošku sobecké? Měli bychom jim poskytnout lásku, a pokud je to láska nezištná, tak nás všechny obohatí a obdaří štěstím. Chceme být ale opravdu šťastní?

Rozhovor s Jiřím Karasem jsou součástí právě vydané knihy „Krásný život pod psá“

Matce, která byla zbavena viny

Milá Danielo,

jen zřídka píšu dopis někomu, koho neznám. Ale vaše vystoupení včera v televizi v diskuzi o problémech kolem potratu mně dohnalo k slzám. Chtěla bych vám však říci nejen toto, ale především jak velice jsem obdivovala vaši statečnost. Svým vyznáním a vyličením vašeho života „potom“ jste určitě prokázala spoustě žen velkou službu. Jak rychle jsou dnes měššáctí rodiče, dokonce i rodiče, kteří sami o sobě prohlašují, že jsou křesťané, ochotni nutit své dceři k potratu, aby „si nezapackaly svůj život“ a především (většinou mlčky), aby se oni sami nemuseli obtěžovat převzetím vnuka, který nemá otce.

Toto jsem poznala jako terapeutka: Z této bídy není východisko, pokud rozhořčení a zklamání nad postojem příbuzných směřuje vinu navenek. Tajně přání potrestat ty, kteří se v nouzi nepostavili na stranu zoufalé matky, se může stát dlouholetým chřadnutím, které si člověk ani neuvědomuje. Jedná se ve skutečnosti o pomstu.

Vy jste se však z té bídy dostala! Ve vysílání jste zalykavým hlasem řekla:

„Teprve když jsem si přiznala, že jsem to já, kdo připustil, aby dítě bylo zabito, teprve od tohoto okamžiku se na horizontu začalo rýsovat něco jako stříbrná páska záchrany.“

Vstoupila jsem do církve, do katolické, a sice především do ní, protože v ní je ještě možnost ústní zpovědi. Rozhřešení od kněze jsem po několika rozhovorech prožila jako hluboké osvobození. Především jsem opět na-

lezla pokoj tím, že jsem se připojila ke skupině chránící lidská práva a tam pracuji.“

Tak jste to řekla, milá paní Danielo. Všimla jste si, jak se náhle ztišili všichni, zpočátku škodolibě se usmívající diváci, zvláště, když jste pak připojila vyznání k tak opovrhované křesťanské víře? Shoduje se to velmi s poznáním v mé vlastní praxi s mladými dívkami v podobné situaci: Psychoterapie může sice hodně pomoci v rozmotání klubka pocitů pomsty a viny, ale není schopná zbavit viny. Při poznání, že jsem zabil člověka, neexistuje východisko, pokud člověk vinu znovu nenapraví. Ta lpí na člověku.

Jako v době Kaina je znamením prokletí, vypálena jako památka na čele. Ať se člověk pokouší jakkoliv utéci, hoří dále v hlavě i v srdci. Není možné ji uhasit.

Nevyprostíme se z toho, aniž bychom si nemuseli přiznat: Jedná se o člověka — člověka, který je ještě k tomu bezbranný a který je zde záměrně zabit lidskou rukou.

Blahopřeji vám, že jste našla cestu z vaší bídy. Možnost dovolávat se křesťanské víry dnes velká spousta lidí nepřijímá. Přístup do ní je však široce otevřen jako brána a jako šance pro každou ženu, která trpí po potratu. Je to zproštění viny Bohem, který se stal člověkem

a který se kvůli ní obětoval. On obdarovává pokojem věřícího, který se ze své viny vyznal a který věří v Kristovu uzdravující moc. Touto mocí uzdravovat pověřil své učedníky a pak kněze a ti ji zprostředkovávají už více jak 2000 let. VY jste tuto sílu pocítila jako obrovské uklidnění. Pak se ve vašem životě odehrála hluboce zasahující změna. Ve vysílání jste řekla : Teprve po tomto obrácení se probudíte k plnohodnotnému životu, k životu, který má hluboký smysl.

z knihy Christa Meves: „Bez lásky to nejde“ („Ohne Liebe geht es nicht“)

Autorka je známá psychoterapeutka pro děti a mládež.

Poradna pro ženy v tísní

V druhé polovině prosince má HPŽ ČR v plánu otevřít provoz *poradny pro ženy v tísní*. Přestože v počátku tohoto projektu se poradny mělo ujmout jiné, nově vznikající občanské sdružení, věci se vyvinuly tak, že poradna bude alespoň prozatím provozována a zaštitována HPŽ ČR.

V současné chvíli má HPŽ ČR pro poradnu tým několik velkorysých a ochotných žen — dobrovolnic, které se stačily proškolit a budou moci efektivně pomáhat těm ženám a dívkám, které to potřebují a na telefonickou linku pomoci či na poradenské centrum se obrátí.

Stále platí naše prosba o modlitby za tento projekt, jelikož může jako cokoli jiného ztroskotat vlivem nežádoucích lidských faktorů. Dále platí naše výzva pro ty, kteří by rádi telefonické lince pomoci a poradně pomohli, aby se na nás obrátili. Vítejte každou pomoc! Budeme např. materiálně vybavovat místnosti poradny, budeme vybavovat příruční knihovnu, budeme zajišťovat základní vybavení pro provoz. Budete-li moci jakkoliv přispět a pomoci, prosíme, kontaktujte nás.

Děkujeme!

Zdeňka Rybová

e-mail: zdenka.rybova@prolife.cz, tel.: 736 766 660

Jaké dopisy politici čtou?

Opakovaně se setkáváme s povzdech, že lidé jsou ochotni našim představitelům psát, neví ale jak. A protože nechtějí udělat chybu, často pak nenapiší nic.

Pokud si uvědomíme několik základních pravidel, není na psaní dopisů politikům nic těžkého. Existuje několik obecných rad, které uvádíme podle jejich důležitosti.

Dopis musí být krátký!

Ideálem je jeden odstavec a maximálně tři odstavce. Pokud potřebujete napsat něco delšího, napište shrnutí do jednoho odstavce a zbytek uveďte do přílohy, jinak to nebude nikdo číst!

Nejde o to, že by poslanci, senátoři nebo jakýkoli jiný veřejný činitel neměl dobrou vůli si delší texty číst. Problémem je, že tito lidé jsou zpravidla zavazeni poštou a i když mají dobrou vůli lidem pomoci, není v jejich moci přečíst čtyřstránkový dopis. Odpovědí je pak zpravidla krátká věta sekretáře v duchu „Děkuji Vám za zasláný dopis.“ A to je škoda. Především zde platí, že méně je více!

Jasně stanovisko, co chcí!

Je nutné, aby se v uctivosti a náznacích neutopilo to, co se chce napsat. Sdělení musí být jasné a srozumitelné v první nebo poslední větě dopisu. Čím konkrétnější prosba je, tím větší šance na její splnění bude. Např.: „*Prosím zdřžte se při hlasování o zákoně ...*“

Ideálně papírový dopis

V dnešní době je velmi snadné vytvořit a poslat text prostřednictvím internetu. Takový e-mail se sice lehce vytvoří, ale na druhou stranu se také lehce smaže a zapomene. Proto jeden papírový dopis, ideálně psaný čitelně rukou, vydá za 20 e-mailů.

Ostatní rady

Následující rady nejsou tak důležité jako ty předcházející, ale je dobré na ně brát zřetel:

- Nejdůležitější je správně napsané jméno adresáta.
- Pokud nevíte jméno poslance, adresujte dopis poslaneckému klubu příslušné politické strany. V oslovení uveďte „*Vážený pane předsedo*“ a v textu poproste, aby s dopisem byli seznámeni všichni poslanci v klubu.
- V dopise by mělo zaznít osobní svědectví, je-li to možné.
- Nemělo by se operovat teoretickými radami — nepůsobí to přirozeně a nemáte šanci oproti sice „prodejným“, ale přece jen odborníkům honosícím se tituly.
- Dopis má být lidský, ale ne familiérní.
- Strízlivý sloh je lepší než „květnatý“.

Hromadná korespondence

Jste-li ochotni napsat více politikům, kontaktujte nás na adrese info@prolife.cz (dříve než je budete mít vytištěné!). Pomůžeme vám nejen s výrobou dopisů, ale i s jejich levnějším doručením.

podle <http://zakony.prolife.cz>

Nabídka pomoci

Milá maminko, pokud Vám během vyšetření v těhotenství lékaři sdělili, že Vaše dítě je nebo bude pravděpodobně postižené, nutí Vás k potratu a ráda byste si o tom všem s někým promluvila, můžete nám zavolat. Budete-li potřebovat jakoukoli pomoc, budeme se Vám ji snažit zprostředkovat.

Linka pro matky čekající postižené dítě: 566 531 117 nebo 604 605 513

Linka pro pomoc těhotným maminkám v tísni: 736 766 660

GYNEKOLOGICKÉ AMBULANCE

- MUDr. Ludmila Lázničková, Husova 13, Brno
(objednání pacientek – mobil: 731 428 333)
- MUDr. Xenie Preiningerová, Komenského nám. 30, Jaroměřice nad Rokytnou
Ordinační hodiny: Po 12.30–16.30, St 6.30–17.30 (tel. ordinace: 568 440 045)
- MUDr. Hana Žáková, Gen. Svobody 24, Havířov–Šumbark
Ordinační hodiny: Po, Čt, Pá 7–13, Út, St 13–17 (tel. ordinace: 596 883 024)

Centrum naděje a pomoci (CENAP) provozuje poradnu PPR (tel: 543 254 891), pro ženy a dívky (543 331 470), pro těhotné a kojící maminky (543 331 471), pro neplodné páry (543 331 472) a poradnu pro ženy v přechodu (543 254 891).

Cenap, Hybešova 40, 602 00 Brno, e-mail: cenap@cenap.cz, http://www.cenap.cz

PhDr. Dagmar Štefancová (tel.: 222 512 184) nabízí posilu nastávajícím maminkám, které mají obavy z budoucnosti, příp. komukoliv, kdo si potřebuje popovídat o svých starostech či o bolestech, které ho tíží.

Duchovní podpora a modlitba na úmysly spojené s očekáváním narození dítěte:
Sestry premonstrátky, 411 82 Doksany 1, tel.: 416 861 197

Tvrdí Vám, že **dítě**, které čekáte, bude **postižené**? Stává se, že někteří lékaři nutí ženy k potratu, když mají podezření, že dítě je postižené. Nežrídka se přes tyto prognózy narodí zdravé dítě. Manželé, kteří mají vlastní či adoptované děti, jsou ochotni přijmout i dítě, které čekáte, pokud by se opravdu narodilo postižené a neměla byste sílu se o ně postarat. (*adresa v tiráži*)

MODLITEBNÍ SETKÁNÍ

- **Praha — před vchodem do porodnice U Apolináře**
každý pracovní den od 8.15 do 9 hodin modlitba růžence
kontaktní osoba: Miloslav Pletánek, tel.: 736 248 037
- **Brno — před vchodem do porodnice na Obilním trhu**
každý pracovní den od 10 do 12 hodin modlitba žalmů
každá 2. sobota v měsíci modlitební Pochod pro život
kontaktní osoba: Libor Halík, tel.: 721 211 477
- **Olomouc — před porodnicí Fakultní nemocnice**
každý poslední čtvrtek v měsíci od 16 hodin modlitba růžence
od 18 hodin mše sv. v dominikánském klášterním kostele
„Za zastavení zla potratů“
kontaktní osoba: Markéta Tomečková, tel.: 606 739 313
- **Kladno — posluchárna v nemocnici**
každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin modlitba růžence
kontaktní osoba: manželé Prentisovi, tel.: 312 686 642

CHCETE POMOCI OBNOVIT KULTURU ŽIVOTA?

- Pošlete nám kontakty na své přátele, kterým můžeme zasílat tento oběžník.
- Pište nám své osobní zkušenosti s obnovou kultury života.
- Pište si o informační materiály, které Vám rádi zašleme, abyste je mohli šířit ve svém okolí.
- Pomozte jakýmkoli darem, umožníte tak další výrobu informačních materiálů.
- Modlete se s druhými za obrácení společnosti.

Hnutí Pro život ČR — informační oběžník vydávaný o. s. Hnutí Pro život ČR

ISSN: 1214-4096 **Registrace:** MK ČR E 14715

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Kontakt: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5

tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, internet: <http://prolife.cz>

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym. 5030

Hnutí Pro život ČR je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a prosazovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevyléčitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 5 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit při snížení základu daně.